

Diu que en un cert monastir s'hi presentà demanant feyna un subjecte que xerrant pels colses se titulá famós escultor. De feyna justament n'hi havia perque la comunitat havia resolt fer executar l'imatge de nostre pare S. Elias á qual objecte tenia ja preparat un voluminós tronch de noguera que encara que s'presentaba desfigurat per la ronya y en certs indrets balit de soca, ab tot tenia bona tossa de fusta sana, mes que suficien-ta pera trauren l'imatge del Sant profeta ab son acompanyament del os menjantse les criatures.

Emprendat el capitol del bon parlament del jove y desconegut artista, acordá adjudicarli la obra no escatimarli subsidis ni medis pera que executés una imatge que fos l'admiració del mon enter

Efectivament, instalat l'artista com un canonge, comensá la obra y uixol en má vinga anar desbastant la soca per tots costats. El tronch comensá á minvar mes la imatge no apareixia y reunit de nou el capitol, l'artista en un brillant discurs probá que tot anava be sinó que l'imatge resultaria mes petita y tal volta fora necessari suprimir l'os y les criatures. Una segona reunió del capitol mesos mes tart, doná peu al artista á que probés en altre brillant discurs que pels interessos de la comunitat, qu'ell s'estimava com els propis, era precis desistir de la imatge del pare S. Elias ja que la fusta molt retallada no donava pera tan y que en cambi executaria la imatge de Sta. Teresa que com més secallona y esllenguida, sortiria perfectament de lo que quedava del rabás. També s'hi conformá 'l pácient capitol en-huhernat per la verva del flamant artista, esperant que la obra tant suspirada seria un cumul de perfeccions.

Pasaren mesos y mesos entre brillants discursos del artista, y noves

acordades del capitol sobre l'empleu definitiu del tronch del que aquell no parava de treuren estellas.

Ja darrerament no pogué oferir de lo que restava de fusta mes que la construcció d'una má de morter hont, aixó sí, hi concentraria la quinta essencia de l'art y per fi cuan el capitol desenganyat cridá al artista á comptes, aquest per tot descarrech l'hi presentá un escuradents, única obra que havia pogut construir ab la darrera estella del famós tronch de noguera.

Tal ens sembla l'obra del gran Cánovas y 'l seu partit. El tronch de bona fusta, que encara que ronyosa y corcada en certs indrets, era en bona part aprofitable, entre brillants discursos y afalagadores promeses aná minvant entre ses mans fins á la darrera expressió.

Un detall de diferencia. Causes de forsa major impediren al gran polítich presentar al capitol l'escuradents quant el tenia ja mitg perfilat. D'aquesta feyna se n'encarrega un altre *monstre* de la politica, fundador d'un altre partit que mereig tan de be de la patria com el conservador y en qual obra de restauració ha col·laborat ab aquest á torna jornals.

Are l'escuradents l'aprofita un altre *monstre* de menor quantia... mes pleguém que per avuy es tart.

M. V.



Tot sortint de l'esglesia aquest demati, al anar á pendre aygua beneyta, mi he crehuat ab dues senyores que s'emportavan les mirades de tots els presents. Eran una dona ja d'edat, de cara trista y angustiada, qui donava 'l bras á una senyoreta de figura escultural y